

РЕШЕНИЕ

№ 6958

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1889** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба, подадена от "КАРИН БГ" ЕООД срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С1923-0477026/19.01.2023г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени подробни доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради допуснати нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че не е допуснато нарушението, за което е наложена санкцията, тъй като дружеството е изпратило отчетите, които не са получени поради технически проблем, както и непропорционалност на наложената санкция с целите на закона.

В съдебно заседание представителят на дружеството поддържа жалбата. Претендира разности.

Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Дори да се приемело, че е налице техническа неизправност, това не било основание за отпадане отговорността на дружеството за неполучените отчети. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.12.2022 година е извършена проверка на търговски обект - бензиностанция, в [населено място] поле, общ. Е. П., Индустриална зона, стопанисван от „КАРИН-БГ“ ЕООД. В проверявания обект е установено монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП и работещо фискално устройство модел ЕСФП „О. СИС 2.0-D-KL.“, с ИН на ФУ № 05005994 и ИН на ФП № 58007457 и рег. в НАП № 4425163/03.07.2020 г. При извършена проверка в търговския обект са представени документи за доставка на гориво. Установена е разлика между доставеното количество гориво по нивомерна система и доставените „количества по документ за дата 12.12.2022 г. по А. № 000000000007382137/07.12.2022 г., както и товарителница № 070679/12.12.2022 г. Доставката по документ на пропан бутан, код по КН 27111397, била в размер на 1000л. обем при 15 градуса по Ц., по нивомер била в размер на 2350.2 л. при 15 градуса по Ц., съгласно „служебен бон“ № 0078392/12.12.2022 г. в 16:08 ч. за доставка по нивомер. По документи, на 15.15.5946 са били доставени 1000л., а по нивомер - 2350.2 л. Установена е разлика в размер на 1350.2 л.

Констатациите са описани в протокол за извършена проверка № 0477026/19.12.2022 г. Проверяващите са приели, че „КАРИН-БГ“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], като задължено лице по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, не е изпълнило задължението си да предава по дистанционна връзка на НАП данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите, в които се извършва търговия с течни горива, с което е допуснато нарушение на разпоредбите на 118, ал. 6 ЗДДС, вр. чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите.

За нарушението е съставен АУАН серия А № F689825/19.12.2022 г. и констативен протокол серия АА 0477026.

На 19.01.2023г. е издадена обжалваната заповед за налагане на принудителна административна мярка, с която е разпоредено налагане на принудителна административна мярка - „запечатване на търговски обект“ - бензиностанция, находяща се в [населено място] поле, [община], Индустриална зона, стопанисвана от дружество „КАРИН-БГ“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „г“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност. Заповедта е без предварително изпълнение на наложената принудителна административна мярка.

В обжалваната заповед са изложени следните мотиви относно продължителността на срока: Определеният от законодателя размер на срока за запечатване на търговския обект указвал значимостта на охраняваните обществени отношения. Разпоредбите на чл. 186 и чл. 187 от ЗДДС осъществявали държавна принуда за защита на установени правни регламенти и имали и санкционен характер, тъй като по принцип ПАМ се налагали за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което имали и превантивен характер. При определяне продължителността на мярката били взети предвид тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, местоположението му: в [населено място] поле, общ. Е. П., Индустриална зона, видът на стоката - течни горива, както и последиците -

не можели да се проследят, наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива, така че да можело да се определят наличните количества. Бил съобразен и принципът на съразмерност и с целената превенция – преустановяване на незаконосъобразните практики в обекта, както и необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността от лицата, които извършват зареждане на превозни средства. Целта била промяна в начина на осъществяване на дейността в конкретния обект, като прекият резултат бил - законосъобразно отразяване на извършените зареждания с горива, а индиректният - недопускане на вреда за фиска. Предаването на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение, било нормативно установено задължение на субектите, стопанисващи и управляващи обекти, в който се извършвало зареждане на течни горива, които следвало да се изпълняват при съответните предпоставки. Неспазването на тези конкретни задължения от страна на субекта, винаги водило до негативни последици за фиска, тъй като в конкретния случай не позволявало да се проследи движението на количествата закупено гориво, доставчиците дали са издали съответни документи, както и последващата реализация от продажбите в търговския обект да може да се съпостави с наличните в резервоарите течни горива. Течните горива представлявали стока, към която имало висок търговски интерес. Ето защо, с цел да не се допуска търговия с тях без да се отчитат продажби, било вменено конкретното задължение. Неспазването му накърнявало особено важен държавен интерес, като се създавала несигурност за начина на изразходване на закупените количества горива и липсвала възможност за проследяване, какво количество от горивото е действително получено и реализирано. Било безспорно установено, че за установените стационарни резервоари в НАП не се подават актуални данни за наличното количество гориво, съгласно изискванията на ЗДДС и Наредба Н-18/2006 г. на МФ. С оглед на това и предвид местоположението на обекта, можело да се твърди, че с това свое поведение проверяваното лице накърнявало съществено обществения интерес и фискалната политика на държавата, тъй като от една страна се препятствала контролната дейност на НАП, а от друга се създавали предпоставки за безконтролна търговия с горива. Стигало се до възможност за значително отклонение от данъчното облагане. Създадената организация в обекта нямала за цел и не водила до изпълнение на установените правни регламенти. От събраните данни се налагал изводът, че една от целите пред търговеца била именно отклонение от данъчното облагане, което водило винаги до негативни последици за фиска, тъй като не се отчитали приходи и по този начин се стигало до отклонение на данъчното облагане. Дружество следвало да е наясно с конкретните изисквания за дейността и с начина на организация на същата. Допуснатото нарушение, което засягало основния ред при търговията с горива, означавало, че създадената организация в този търговски обект нямала за цел и не водила до изпълнение на установените правни регламенти. Задълженото лице било длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип следвало да се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, която отговаря на изискванията. Именно поради това, ако не бъдela приложена ПАМ, то съществувала възможност от извършване на ново нарушение

(индиректно до ново отклонение от данъчно облагане), от което за фиска на държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди, а оттам и за благосъстоянието на държавата и обществото. Мярката се явявала и превенция срещу този нежелан резултат за фиска, и указвала значимостта на охраняваните обществени отношения. Срокът на наложената ПАМ бил съразмерен на извършеното и бил съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и необходимото време за постигане на целта – промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект.

При тези факти с оспорената в настоящото производство заповед, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 6 ЗДДС и на основание чл. 18б, ал. 1, т. 1, б. ”г” и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на дружеството е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект за срок от 14 дни.

По делото е изготвена съдебно-техническа експертиза, която установява следните факти: В на бензиностанцията на дружеството жалбоподател е интегрирана електронна система ЕСФП О. СИС 2.0-Д-КЛ, изградена от модул „Продажби“ и модул „Склад“, които могат да работят поотделно и заедно. Модул продажби е част от програмния продукт, през който се осъществява комуникация със средствата за измерване на течни горива, продажби от обекта с връзки към фискалното устройство, фактуриране и др. търговски операции. В обекта е имало нивомерна измервателна система/Н./, свързана с централно регистриращо устройство електронната система с фискална памет /ЕСФП/, която е свързана с НАП и подава автоматично данни към НАП. Причината за подаване на различна информация от електронната система с фискално устройство модел ЕСФП „О. СИС 2.0Д-К.“ с ИН на ФУ № OS005994 и ИН на ФП № 58007457 и рег. в НАП № 4425163/03.07.2020 г. е техническа неизправност в нивомерната измервателна система (Н.) на цистерните, в които се съхранява горивото. Принципът на измерване на горивата от тази система е механичен. В сондата има метална пръчка, по която се движи нанизано на нея метално топче. Ако боклук се залепи на пръчката, той спира движението на топчето и то остава под нивото на горивото, съответно Н. отчита неправилно количеството гориво в резервоара. Електронната система с фискална памет не може да бъде манипулирана. Тя предлага пълна отчетност и контрол на персонала, детайлни справки за продажби и доставки, запис на събитията с цел контрол на персонала и управителите. Тя е конфигурирана да отчита регулярно към НАП количеството на гориво на бензиностанцията на всеки 180 секунди.

По делото е изготвена и приета и съдебно-счетоводна експертиза, от чието заключение се установяват следните факти: Доставката на гориво извършена на 12.12.2022г. в бензиностанцията е осчетоводена, като е отразена по сметка 3043 „Стоки-Горива“ от 01.12.2022г. до 31.12.2022г. за заприходени стоки на Бензиностанция/ газостанция Равно поле, в дневник за покупките за декември 2022 г. и в Главна книга на сметка 401 „Доставчици“ за декември 2022г. На база документи към папката по делото и след проверка по счетоводните документи на дружеството жалбоподател „КАРИН БГ“ ЕООД е констатирано, че доставеното гориво - газ пропан-бутан на 12.12.2022г. в процесната бензиностанция/газостанция, находяща се в [населено място] поле, Индустриална зона е в размер на 1000 литра или 530 кг., съгласно фактура № [ЕГН]/12.12.2022г. издадена от дружество „ЕН ПИ СИ“ ЕООД (доставчик) на дружество „КАРИН БГ“ ЕООД (получател), с придружаващо копие от А. № 0000000007382137/07.12.2022г., доставено на 12.12.2022г. /стр.37 в папката на

делото/. Експертизата няма как да установи, дали доставеното на 12.12.2022г. количество гориво газ пропан-бутан е реализирано/продадено, защото в цистерната се е намирал остатък от газ пропан-бутан от предишната доставка на дружеството и при зареждане на 12.12.2022г. се е смесил с предишното налично количество на газ пропан-бутан. По предоставения на експертизата дневен финансов отчет за 12.12.2022г. продаденото гориво газ пропан-бутан е в размер на 226,320 литри, останалото количество гориво ще се разпродава във времето, след дата на доставката. Акцизният данъчен документ /А./ № 0000000007382137/07.12.2022г., придружаващ фактурата за доставеното гориво на „Карин БГ“ ЕООД, е издаден от „СИНЕРГОН ПЕТРОЛЕУМ“ ООД, с ЕИК[ЕИК] на 07.12.2022г. и съдържа данни а изведено гориво-втечен нефтен газ-LPG-съдържание на бутан до 90% с КН 27111397. Горивото, в количество на 10420кг е продадено на 07.12.2022г. на дружество „Ви ГАЗ България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК]. Получателят на А. № 0000000007382137 е дружество „ВИ ГАЗ България“ ЕАД, което е задължено да декларира А. към НАП. Централно митническо управление въз основа на издадено съдебно удостоверение и молба рег. № 32-535676 от 29.08.2023г. е информирало съда и вещото лице, че в Българската акцизна централизирана информационна система на Агенция „Митници“ е регистриран електронен акцизен данъчен документ, с уникален идентификационен код (У.) :0000000007382137, с издател „СИНЕРГОН ПЕТРОЛЕУМ“ ООД и получател „ВИ ГАЗ България“ ЕАД, с дата на издаване 7.12.2022г. Информацията, получената от Агенция „Митници“, не се различава от информацията, която е получена от Ответника. Териториалната дирекция на НАП въз основа на съдебно удостоверение е изпратила до съда писмо, че след проверка в информационната система на НАП е установила, че електронен акцизен данъчен документ с №0000000007382137/07.12.2022г. с издател „СИНЕРГОН ПЕТРОЛЕУМ“ ООД, с ЕИК[ЕИК] и получател „ВИ ГАЗ България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], е отразен в НАП на 07.12.2022г. Дружеството „ВИ ГАЗ България“ ЕАД е продало горивото на дружество „ЕН ПИ СИ“ ЕООД, а дружество „ЕН ПИ СИ“ ЕООД - част от горивото по А. № 0000000007382137 на дружество „КАРИН БГ“ ЕООД. Дружество „КАРИН БГ“ ЕООД е декларирало онлайн в Информационната Система на НАП доставката на полученото гориво по получената фактура, чрез фискалната система на обекта, свързана 24 ч. с НАП.

Съдът приема и кредитира заключенията на двете експертизи, които са изготвени от компетентни и непредубедени вещи лица и са обосновани.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС. Със заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна Дирекция „Фискален контрол“ към ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 ЗДДС/л. 40/. От приложената заповед № 3927/23.11.2022г. на ИД на НАП се установява, че издателят на акта е назначен на длъжността началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП/л.

41/.

Обжалваният акт е издаден в предписаните от закона форма и съдържание. Изложени са фактически и правни основания за налагане на ПАМ. Тя е връчена и обжалвана от адресата на акта. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, свързани със съставяне и връчване на ЗПАМ, които да обуславят отмяна на заповедта на това основание.

Съгласно чл. 118, ал. 6 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице, извършващо доставки/продажби на течни горива от търговски обект, с изключение на лицата, извършващи доставки/продажби на течни горива от данъчен склад по смисъла на Закона за акцизите и данъчните складове, е длъжно да предава по дистанционна връзка на Националната агенция за приходите и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия с течни горива. Разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице, което извършва продажби на течни горива чрез средства за измерване на разход, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, което подлежи на метрологичен контрол. В разглеждания случай, въз основа на приетите по делото писмени доказателства, се установява по несъмнен начин, че в стопанисвания от жалбоподателя обект е било монтирано средство за измерване от одобрен тип - нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП, което поради техническа неизправност, описана в заключението на техническата експертиза, е отчетло неправилно нивото на горивото в резервоара и е отчетена разлика между горивото по документи и отчетеното чрез дистанционната връзка в НАП, като разликата е 1350,2л. С това формално е осъществен състава на нарушението по чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, за което е съставен АУАН и се води самостоятелно административно-наказателно производство за санкциониране на дружеството, отделно от настоящото.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не подава данни от ЕСФП по чл. 118 в Националната агенция за приходите.

В обжалвания акт са налице мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от 14 дни. Изложени са доводи за вида на засегнатите от нарушението обществени отношения, както и за възможната вреда за фиска, които са относими към нарушението. Определеният срок на действие на запечатването е обяснен с тежестта на установеното деяние. Формиран е и извод, че мярката, освен за защита на охраняваните обществени отношения има и санкционен характер и цели създаване на организация в дружеството и обекта

за изпълнение на установените правни регламенти и промяна на начина на работа, който е констатиран. Предвид обаче конкретните данни, събрани в настоящото производство със заключението не техническата и съдебно-икономическата експертиза, които водят до извод за възникнала моментна неизправност на Н., която не е вследствие на лоша организация в обекта или съзнателно поведение, целящо укриване на данни за получените и продадени горива, тези мотиви са несъответни на установената фактическа обстановка. Налице са данни за инцидентна неизправност на Н., довела до подаване на грешни данни, която може да възникне във всеки подобен търговски обект. В същото време са събрани доказателства за съответно на закона поведение по въвеждане на система на измерване на горивата и система за отчитане на продажбите, както и за законосъобразно и достоверно счетоводно отразяване на сделките по покупка и продажба на горива, което опровергава изводите за опасност за фиска и за неправомерно поведение, което следва да се коригира с прилаганата ПАМ. От това следва извод за несъразмерност на приложената ПАМ с установеното деяние и несъответствието ѝ с целите на закона.

Не може да се направи обоснована преценка за наличие на баланс между личните и обществени интереси и за съразмерността на мярката, предвид и изложените мотиви и диспозитив на Решение на Съда на ЕС по дело C-97/21 MV – 98, според което: *„Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.“*

В т. 52 от мотивите на решението е прието, че що се отнася до условието всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от Хартата, да бъде предвидено в закон, посоченото условие е изпълнено, тъй като в Закона за ДДС изрично се предвижда кумулативното налагане на имуществена санкция и запечатване на съответния търговски обект при нарушение на член 118, алинея 1 от него. Според т.53, що се отнася до зачитането на основното съдържание на основното право, гарантирано в член 50 от Хартата, от практиката на Съда следва, че такова кумулиране по принцип трябва да зависи от изчерпателно определени условия, като по този начин се подсигури непоставянето под съмнение на самото право, гарантирано в същия член 50, а в т. 54 е изведен извод, че автоматично кумулиране, което не зависи от никакво изчерпателно определено условие, не може да се разглежда като зачитащо основното съдържание на това право.

Съгласно т. 55: „ В случая, видно от данните, предоставени от запитващата юрисдикция и от българското правителство, кумулирането на двете мерки, предвидени съответно в член 185 и в член 186 от Закона за ДДС, изглежда, е автоматично, тъй като в хипотезата на извършване на едно и също нарушение на член 118, алинея 1 от този закон данъчният орган е длъжен систематично да прилага и едната, и другата от тези мерки. Следователно такова кумулиране сякаш не зависи от изчерпателно определени условия по смисъла на посочената в точка 53 от настоящото решение съдебна практика, поради което разглежданата в главното производство национална правна уредба не изглежда да съдържа необходимата рамка, за да се гарантира зачитането на основното съдържание на правото, предвидено в член 50 от Хартата“.

В т.56 е прието: “На трето място, що се отнася до спазването на принципа на пропорционалност, следва да се припомни, че той изисква кумулирането на процедури за търсене на отговорност и санкции, предвидено в национална правна уредба като разглежданата в главното производство, да не превишава границите на онова, което е уместно и необходимо за постигане на легитимните цели, преследвани от тази правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни спрямо поставените цели“.

Към момента не е отстранен по законодателен път проблемът, констатиран в това решение, не е предвиден единен ред за прилагане на ПАМ „запечатване на търговски обект“ и на налагане на имуществена санкция за едно и също нарушение, поради което не може да се гарантира спазване на принципа на пропорционалност на санкцията. От доказателствата по делото е видно, че за нарушението спрямо дружеството е започнало административно-наказателно производство със съставяне на акт за административно нарушение. Самостоятелното провеждане на настоящото производство пред АССГ и това по ЗАНН пред районния съд не може да гарантира постигане на целите на закона и налагане на законосъобразна и пропорционална санкция, съответна на принципите, посочени в цитираното решение на СЕС.

С оглед на това оспореният акт, като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, следва да бъде отменен.

При този изход на спора, разноски се дължат на жалбоподателя на основание чл.143, ал.1 от АПК, които са своевременно заявени и се претендират в размер на 1950 лева, а именно 50 лева за държавна такса, 900 лв. - адвокатско възнаграждение и 1000лв. - за допуснатите експертизи. Съдът намира довода на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователно. Определения хонорар от 900, без ДДС, е близък до минималния към датата на заплащането и съответства на характера на делото, участието на защитата и на процесуалното му развитие.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „КАРИН БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено

място],[жк], [жилищен адрес] Заповед за принудителна административна мярка (ЗПАМ) № ФК-С1923-0477026/19.01.2023г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „КАРИН БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноските по делото, в размер на 1950.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: